

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδόσιμὴ κατὰ Παράσκευην.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΕΤΗΣΙΑ Δρχμας 10.
Προληψορία καθ' ἑξαμήναιον.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ.

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐδοπηθήσεις, καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ἔρις καὶ πλάνη.

Τὸ κοινὸν ἐνταῦθα οὐχὶ μὲν μετ' ἐνδιαφέροντος ἀλλὰ πάντως μετ' ἐκπλήξεως παρακολουθεῖ ἀπὸ τινων ἡμερῶν τὴν δημοσίαν διαζυγιαν μεταξὺ τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν ἑρίδα, περὶ τῆς ἐκτετατοῦς πολιτείας, καθ' ἣν οἱ μὲν καταγγέλλουσι, μετὰ πατριωτικῆς ὄντως ἀγανακτήσεως, τοὺς δὲ, ὡς ἀπεμπολήσαντας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ψῆφον αὐτῶν ἀντὶ δημοσίων θέσεων ὑπὲρ τῶν φίλων καὶ οἰκείων καὶ θρηνοῦσιν ἀγρόντες ἐπὶ τῇ ἐκλύσει τῆς διοικήσεως, οὗτοι δὲ ἐκείνους ὡς συκοφάντας καὶ ὑπεραπολογούμενους ὑπὲρ ἐαυτῶν καὶ τῶν ἔργων των, μετ' ἴσης ἀγανακτήσεως προβάλλουσιν ὡς ἀπόδειξιν καὶ γέννη-περιφανῆ, καὶ ἐκδουλεύσεις καὶ παρελθόν καὶ μέλλον καὶ εἴ τι ἄλλο ἐχέγγυον χρηστικῆς καὶ πατριωτικῆς πολιτείας. Λέγουσι οἱ τὸν παλαιὸν καιρὸν οἱ γρησοδοταὶ καὶ οἱ οἰωνοσκόποι ποτὲ δὲν συναπνῆντων χωρὶς νὰ γελάσωσιν, συνειδότες τὴν ἀραιοτητα ἀγυρτίαν ἐντούτοις οἱ ἡμέτεροι χρησοδοταὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ κατέστησαν ἄχρι τοῦδε τὸν γέλωτα καὶ σοβαροῦνται καὶ ἀγανακτοῦσιν ἀπέναντι ἀλλήλων ἐπιτυχῶς τοῦτο δὲ ἴσως διότι ἡ συνάντησις των γίνεταί ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ τῆς πραγματικῆς ἀκρίβειας καὶ ἀπὸ τῆς ἀπαιτήσεως τῆς ἀληθείας καὶ οὐκ ἐπιφανῆς ἀπὸ τῆς ἀπαιτήσεως τῆς ἀληθείας ἐν τοῖς παραπονετικῶν καὶ ὀδύων μετ' ἐκφραστικῆς μειδιήσεως. ἤθελον εἰπεῖ ἀραιοτικῶς ὅτι εἶπεν ὁ πονηρὸς δούλος Γέρων Νούτσος πρὸς τὸν πονηρότερον Ἀλὴν Πασᾶν ὑποκατακείμενον ἐνώπιόν των καὶ ἐφευρίσκοντα δικαιολογήσεις τῆς διαγωγῆς του τὰς μὲν παραβολώτερας τῶν δὲ, ἐκ αὐτῶν ἔξερεις καὶ τὰ ἔξερω.

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδοσιμὴ ἐφημερίς αφοινίζῃ πρῶτῃ ἀνεγγραφῆν εἰς τὰς ἐαυτῆς στήλας τὰ ὀνόματα τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῶν βουλευτῶν κ.κ. Καλαμογδάρτου, Κοντογούρη, Κουμανιώτου, Πατρινοῦ καὶ ὡς ἐν συμπληρωματικῆ τῶν κ. Φωτῆλα, οἱ τινες τῆ συστάσεως τῶν κυρίων τούτων ἐπέτυχον ἐπ' ἐσχάτων ἐνταῦθα καὶ ἀλλαγῆς δημοσίας θέσεως ἐκ τοῦ σχισμοῦ δὲ καὶ ποικίλου τοῦ καταλόγου τούτου πολλὰ ἐξήγαγε συμπεράσματα, εἰς τὸν μετρίωτερον, ὅτι ἡ διοίκησις τῶν ἐπαρχιῶν παρεδόθη ἀνεὶ ὄρων εἰς τοὺς φίλους καὶ σπαδοῦς τῆς Κυβερνήσεως βουλευτῆς, οἱ τινες ἀντὶ τῶν ἐκ τούτου ἀφελήματων παρεχούσι τὴν ἐαυτῶν ψῆφον ἀνεξαρτήτως καὶ θουνοειδήτως πρὸς τὸ ὑπουργεῖον. Πρὸς τὸν καὶ εἰπόμεν μετὰ ποίας καὶ πόσης πατριωτικῆς ἀγανακτήσεως ὁ αφοινίζῃ ἐχαρκτήρησε τὴν συναλλαγῆν ταύτην καὶ πόσον ὀκτερε τὴν τύχην τοῦ τόπου διεπομένου ὑπὸ τοιοῦτον φαῦλον καὶ ἐξηρηλωμένον διοικητικὸν σύστημα. Τούτων δ' ἤχῳ γενομένη ἑτέρα συναδέλφους τῆς πρωτεύουσας, ἡ Ἀπρωταῖσα τῶ αφοινικῆς εὐαίσθητος εἰς τὰ ἔκτροπα τῆς διοικήσεως, τὰ παρέλαβε καὶ τὰ διεάλθησε διὰ μυρίων στομάτων ἀνά πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς ταύτας τοῦ αφοινικοῦ τὰς πατριωτικὰς οἰμωγὰς ἀπήντησαν οἱ βουλευταὶ κ.κ. Κοντογούρης καὶ Φωτῆλας δι' ἐνυπογράφων διατριβῶν δημοσιευθειῶν ἐν τῷ φορτολογουμένῳ καὶ μετὰ το-

σούτου σθένους ἀπέκρουσαν τὰς ἐπιβριθεῖσας αὐτοῖς αἰτιάσεις καὶ τόσον ἐπιτυχῶς ἠγανάκτησαν ἐπὶ τῇ διαβολῇ ταύτῃ, ὥστε ὀλίγου δεῖν ἐπίστευον καὶ οἱ μᾶλλον καλῶς πληροφορημένοι τὰ καθ' ἡμᾶς, ὅτι οὐδὲν ἐγένετο ἐξ ὕψων ἐγάρρησαν. Ὁ αφοινίζῃ ἀνταπήνησε ζωηρῶς, οἱ βουλευταὶ μὲν παρασκευάζονται εἰς νέαν ἀπάντησιν καὶ κατὰ τὸν γάλλον ποιητὴν je ne sais pas par où l'on rouvrirait la dispute!

Οἱ ἡμέτεροι πολιτεύονται εἰς πρὸς τὸν λαὸν αἰωνίως ἰθὺποιεῖ διὰ τὴν ἑλλησιν δ' αὐστηροῦ κριτηρίου ἀπέστησαν ἠθοποιοὶ ἀδέξιοι καὶ ἀηδεῖς, οὐδένα πλέον τέρποντες, οὐδένα ἀπατώντες. Ἀλλ' ἡμεῖς δημοσιογραφοῦντες ὑπὸ ὄρου ὀλίγον συνήθει παρ' ἡμῖν, ὑπὲρ οὐδενὸς δὲ ποτε ποιοῦντες τὸν ἥττω λόγον κρείττω καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν ἀφελόντες πρὸς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας, ἐξ ἧς ἤρηται ἡ σωτηρία των, δὲν διστάζομεν νὰ δεῖξωμεν καὶ ἐν τούτῳ, τὰ πράγματα οἷα εἰσὶν ἐν τῇ ἀληθείᾳ των, ἵνα μὴ παραπλανᾶται τὸ κοινὸν εἰς τὴν ἐκτίμησιν ζητημάτων ἐκ τῆς ὀρθῆς ἐπιλύσεως τῶν ὁποίων ἡσθηται μεγάλα κτήνα συμφέροντα.

Πρὸ τούτου ἡμῶς δέον νὰ ὀρισθῶσι σαφῶς τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρω πάλῃ διαμαχόμενα μέρη καὶ πρὸ πάντων νὰ ὀρισθῶσι ἀποκαλύπτως σίγας πολιτευομένων ἐν τῷ κράτει τῶν ἡμετέρων ὑποκατακείμενον καὶ τὸν κοινὸν καὶ τὸν ἑαυτῶν ἡμῶν καὶ τῶν κομμάτων, τὰ συμφέροντα ἐξυπηρετεῖ, ἀφ' ὧν γνωρίζομεν ἐκ τῶν ἰδίων ὑπογραφῶν τοὺς ἀντιθέτως ἰσταμένους. Εἶναι ἀναμφῆριστον ὅτι τὸ δημοσιογραφικὸν τοῦτο ὄργανον γράφεται κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ κόμματος τῶν κ.κ. Ρούφων καὶ τοῦλάχιστον ἐν γε. τῷ παρόντι τὰς ἰδέας τούτων ἐξυπηρετεῖ, ὅπως δύναται κάλλιον καὶ ἐδηλώθη μὲν ἐγκαίρως ὅτι ὁ κ. Εὐμορφόπουλος ἐστὶν ὁ Συγγραφεὺς τῶν πολιτικῶν ἀρθῶν τοῦ αφοινικοῦ καὶ ὅτι ἀκόμη εἶναι κατὰ μίαν σπιθαμὴν ὑψηλότερος τοῦ κ. Κοντογούρη, ὃν καὶ προκαλεῖ νὰ μετρηθῆ μαζῆ του, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀμφισβᾶλλοντες περὶ τοῦ δευτέρου τούτου, πρὶν βεβαιωθῆ ὑπὸ εἰδήμονος μετρητοῦ, περὶ τοῦ πρώτου οὐδαμῶς διστάζομεν νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ κ. Εὐμορφόπουλος εἶναι ἀπλοῦς ὑπεύθυνος Συντάκτης, καλύπτων τοὺς ὄντως ὑπευθύνους, εἶναι ὁ ἀτυχῆς αὐτόχθων ὃν οἱ ἐν Ἰνδίας αὐθένται θηρευταὶ τῶν τίγρεων τοποθετοῦσιν ἐπὶ τῶν ὀπισθίων τοῦ κυνηγετικοῦ ἐλέφαντος καὶ ὃς ἀποστολὴν ἔχει νὰ τρώγεται ἀντὶ τοῦ αὐθέντου ὑπὸ τοῦ ἐφορμῶντος θηρίου ἐν στιγμῇ κινδύνου.

Ἦδη μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τούτον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι, οὔτε ὁ αφοινίζῃ ἐδικαιοῦτο νὰ μεμφθῆ τὴν πολιτείαν τῶν συμπολιτευομένων τῇ ἐνεστάσῃ Κυβερνήσει βουλευτῶν, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν διορισμῶν καὶ παύσεων, οὔτε οἱ βουλευταὶ οὗτοι ἐπρεπε νὰ ἀποκρούσιν καὶ ἀρνηθῶσι τὰς αἰτιάσεις του ἐκεῖνα, διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον, τὸ μὲν, διότι ὁ αφοινίζῃ γράφεται καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ κόμματος τῶν κ.κ. Ρούφων, ὅπερ οὐδέποτε κατηγορήθη ὡς ὑστερήσαν ἐν τῇ ρουσφετολογίᾳ, τὸ δὲ, διότι οἱ καταγγελλόμενοι βουλευταὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἐσυκοφαντήθησαν. Εἶναι, τῇ ἀληθείᾳ, λίαν τολμηρὸν μὲν οἱ κ.κ. Ρούφοι νὰ ἐξέρχωνται σήμερον ἐλεγκταὶ καὶ

κατήγοροι τοῦ λαοῦ τοῦ σπυτήματος τῆς ἀναμίξεως τῶν βουλευτῶν εἰς τὴν διοίκησιν, αὐτοὶ οἱ τινες ἐπὶ σερῶν ἐτῶν ἔσσαν τὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ὀλοκλήρου ὀπισθεν τοῦ θριαμβευτικοῦ κόμματικοῦ ἀρματοῦ των, ὡς εἶναι ἐπίσης τολμηρὸν νὰ τολμῶσιν οἱ διαμαρτυρούμενοι κατὰ τῶν αἰτιάσεων τοῦ αφοινικοῦ βουλευτῆ νὰ ἀρνηθῶσι τὰ πασιδῆλα καὶ τὰ πανθομολογούμενα. Οἱ παρῶν λησμονοῦσιν ἐαυτοὺς καὶ τὸ παρελθόν, οἱ δὲ ἄλλοι ἀρνοῦνται τὸ παρὸν καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των, καὶ οἱ μὲν δὲ καὶ οἱ δὲ καταχρῶνται τῆς ὑπομονῆς τοῦ λαοῦ καὶ ἀσεβοῦσι πρὸς τὴν δυστυχίαν τοῦ τόπου, ὅστις πάσχει ὑπὸ τῷ φαύλῳ διοικητικῷ συστημῳ, ὅπερ πρὸ χρόνων τὸν διέπει, καὶ ὅπερ ἐστὶ πρῶτον τῶν πολιτικῶν μόχθων καὶ τούτων καὶ ἐκεῖνων.

Ἐν Ἑλλάδι ὅπου δὲν ψηφοφοροῦνται τὰ πρόσωπα ὡς ἐν ἀρκασίαις μόνον ἀρχῶν, ἢ ὑπηρεσιῶν, ἀλλ' ὡς ἐν ἀρκασίαις φίλων, συμπερομένων, εὐεργεσιῶν ἢ ὑποσχέσεων, ὅπου δηλονότι δὲν ὑπάρχει τὸ ἰδεῶδες ἐκεῖνο τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐκλογῶν, καθ' ὃ δὲ βουλευτῆς ἀναδεικνύεται, χωρὶς νὰ πατήσῃ πᾶσι λαϊκῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἐξ ἧς ἐκλέγεται, ἐπὶ τῇ βύσει δηλώσεως ἀρχῶν ἢ γνωστῶν ἀπηρεσιῶν ἐπὶ τὸ κράτος, ἐν Ἑλλάδι λέγομεν ὑπὸ τοιοῦτον προσωπικῶν συστήματι, ἐν ᾧ καὶ ἡ αὐτῆς παλαίστρα, πύλας καὶ στήλησιν διεξάγεται ἄγῶν περὶ τοῦ τίς τίς ἀρῆ. Βασὶς τῶν κόμματος τῶν κ.κ. Ρούφων ἀσφάλει ἐπὶ τῇ τῶν ὑπετάσσων ἀναμίξει εἰς τὰ τῆς διοικήσεως, δὲν κατορθοῦται ἄλλο ἢ νὰ κυρώσῃ διὰ τοῦ ἀλλοῦς του τὴν μεγάλην ἐκείνην ἀλήθειαν τοῦ Μιλιτέρου καθ' ἣν:

Δὲν εἶναι ἄλλη
Κατὰρὰ πῶ χειρότερη καὶ πῶτερο μεγάλη
Παρὰ νὰ πῆς εἰς ἄνθρωπον ἀπ' ἐξω, νὰ τὸν κλεισῶν
Τὴν ὄραν ὅπου στρώνουε τραπέζιν νὰ δεῖν τῶσιν.

Οὔτε οἱ ὑπεναντίοι τοῦ κόμματος τούτου βουλευταὶ, διαψεύδοντες καὶ ἀποκρούοντες τὰς καθ' αὐτῶν αἰτιάσεις, κατορθοῦσιν ἄλλο τι εἰμὴ νὰ δεῖξωσιν ὅτι ἔχουσι συνειδήσιν τοῦ κακοῦ ὅπερ συνεχίζουσι διὰ τῆς πολιτείας των, καὶ τῆς ἐκ τοῦ καθήκοντος ἐκτροπῆς των.

Φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπικαλεσθῶμεν γεγονότα διὰ νὰ δεῖξωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ὅτι ἡ διοίκησις ἐκάστης ἐπαρχίας μετὰ βαίνει ἐναλλάξ εἰς τὰς ἐν αὐτῇ ὁδοῦσας φάσεις. Τίς ἀγνοεῖ ὅτι παρ' ἡμῖν π. γ. τοὺς πρὸ ἀλλήλων ἐν ταῖς δημοσίαις θέσεσιν ὑπαλλήλους, ἀπράτατολογημένους ἐκ τοῦ κόμματος τῶν κ.κ. Ρούφων, εἰς τῇ τελευταίᾳ κυβερνητικῇ μεταβολῇ, διετέθησαν ἐν τῷ λειμῶνι τοῦ προϋπολογισμοῦ οἱ φίλοι τῶν κ.κ. Καλαμογδάρτου, Κοντογούρη, Πατρινοῦ καὶ Κουμανιώτου, καὶ ὅτι πρὶν ψυχρανθῆ ἢ παρὰ τὸν κ. Νομάρχην ἐμπιστευτικῆ ἔδρα τοῦ κ. Ρούφου, θερμῆ κατελήθη ὑπὸ τοῦ κ. Πατρινοῦ ἢ τοῦ κ. Κουμανιώτου; Ἡμεῖς δὲν ἀδικοῦμεν τὴν νομοσύνην τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ἵνα δεῖξωμεν αὐτοῖς τὰ αὐθλακα, ὡς οἱ βουλευταὶ ἡμῶν ἀγωνίζονται νὰ συγκαλύψωσι τὰ πασιφανῆ.

Ἐὰν κατὰ τὸν Ἰσίοδον ὑπάρχη καὶ ἀγαθὴ ἔρις, βεβαίως ἢ τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν, ὑπὸ τινὰ ἐποψίν, ἐστὶν ἐκ τῶν ἀγαθῶν, εἰδῶν, διότι

δι' αὐτῆς διαφωτίζεται πληρέστερον ἢ κοινῇ συνείδησις τοῦ τόπου περὶ τῶν ὄρων τῆς διοικήσεώς του καὶ περὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ μέλλοντός του. Διότι ἐν τῇ συνείδησει τοῦ λαοῦ εὐοχῶνται καὶ ἡ ἀγχόνη καὶ ὁ στέφανος, ὡς ἔλεγεν ὀρθώματα ὁ Ἐπαμεινώνδας τῆς Ἀμερικῆς Οὐάσιγκτων· πᾶσα δὲ παρεκτροπὴ διαταράττουσα τὴν ἡμερίαν τοῦ κοινοῦ προνήματος, ἀπεργάζεται βαθμιαίως τὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐν τῷ μέλλοντι τιμωρίαν παντός ἐργάτου ἀντιπολιτικού τινός συστήματος. Ἡ ἱστορία ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ ἡ ἡμετέρα μαρτυρεῖ πιστῶς περὶ τῆς τύχης ὄλων τῶν συστημάτων τῆς ἀπραχαιομένης πολιτικῆς· οὐδ' ἐπιτρέπει ἡμῖν τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἀνανήψεως τοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ φαινομένου ληθάργου, ὅστις ἀπατᾷ τοὺς πολυκρούς ἡγοποιοὺς τῆς πολιτικῆς ἡμῶν σκαλῆς, οἵτινες ἐπὶ τοσοῦτον ἐθρασύνθησαν, ὥστε οὐδὲ τὰς ἀκαθάρτους αὐτῶν σινδόνας πλύνουσι πλέον κατ' οἶκον.

Γνωρίζομεν ὅτι ὅσα γράφομεν σήμερον ἀπαρέσκουσι καὶ τῇ Κυβερνήσει καὶ τῇ ἀντιπολιτεύσει καὶ πολλοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις ἡμῖν βουλευταῖς· ἀλλ' ἡμεῖς δὲν γράφομεν οὔτε διὰ τὴν Κυβέρνησιν, οὔτε διὰ τὴν ἀντιπολιτευσίν, οὔτε διὰ τοὺς ἡμετέρους φίλους, ἀλλὰ θύομεν τῇ ἀληθείᾳ, ἵνα ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς ἐκ τῆς πλάνης εἰς ἣν ὀφείλομεν τόσα δεινά.

Ἐν τῷ αὐτῷ ὅμως περιπτώσει ὀφείλομεν καὶ εἰς τοὺς πολιτευτὰς ἡμῶν τὴν ἀνήκουσαν αὐτοῖς δικαιοσύνην, διότι καὶ οὗτοι ἔχουσι ὑπὲρ ἑαυτῶν λόγους πρὸς δικαιολόγησιν τῆς πολιτείας των, ὅς ἂν ἀντέτασσον ὡς ἀπάντησιν εἰς τὰς κατ' αὐτῶν αἰτιάσεις, δὲν θέλομεν μείνει ἴσως ἀναπολόγητοι, καὶ πρῶτοι ἴσως ἡμεῖς ἠθέλαμεν ἀναγνωρίσει ἐν μέρει τὸ δίκαιόν των. Ἄν οἱ ἡμέτεροι βουλευταῖς ἔλεγον ἡμῖν τοῖς πολιταῖς, τοῖς ἐκλογεῖς· ὡς πολιτευόμεθα ἀκολουθοῦμεν τὰς ὑμετέρας ῥητὰς καὶ σιωπηλάς ἐντολάς, ἐκπληροῦμεν τοὺς ὑμετέρους πῆθους, πολιτευόμεθα κατὰ τὰς ἰδέας σας, εἴμεθα ἡ ἡχὼ τῶν ἰδεῶν σας. Πάντες θέλετε ἡμᾶς μεσίτας πρὸς ἐπίτευξιν ὠφελιμάτων ἐκ τοῦ κράτους· τούτου ἐνεκεν παρέχετε ἡμῖν τὴν ψῆφον καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην σας, καὶ δὲ πολιτικὴν ἱκανότητά μας κρίνετε ἐκ τῆς βουλολογικῆς ἐπιτυχίας μας. Βουλευόμενοι ἐν Ἀθήναις λαμβάνομεν δι' ἐκαστοῦ ταχυδρομείου ὄρμαθὸν ἐπιστολῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας· τί ἐνεχούσιν αὐταί; αἰτήσεις περὶ διορισμῶν, περὶ ἀποφυγῆς στρατεύσεως καὶ ἄλλων ἐννόμων ὑποχρεώσεων· παρακλήσεις νὰ γράψωμεν εἰς σὸν ταμίαν νὰ ἀναστειλῇ τὴν καταδιώξίν σας, νὰ γράψωμεν εἰς τὸν Εἰσαγγελεῖα νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς, εἰς τὸν Νομάρχην νὰ δίδῃ ἀκράσιν εἰς τὰ παράνομα αἰτήματά σας. Δι' οὐδεμιᾶς δὲ τῶν ἐπιστολῶν τούτων συνιστᾶται ἡμῖν νομοθετικὸν τι μέτρον κοινῆς ὠφελείας, ἢ διερμηνεύεται καὶ διαφωτίζεται ἀνάγκη τις τοῦ τόπου ἐπέλογα· οὔτε ἐνθαρρυνόμεθα ἐν τῇ χρηστῇ πολιτείᾳ, ἐὰν ἐμμένωμεν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ ἐλεγχόμεθα ἐὰν βαίνωμεν τὴν σχολιὰν ὁδὸν τῆς κακοπολιτείας. Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς ὑμεῖς εἰσθε οἱ σκαπανεῖς τῆς ὁδοῦ ἣν βαίνομεν, πῶς ὑμεῖς μᾶς ἐπιβάλλετε, σχεδὸν ἀναποδράτως, τὴν πολιτικὴν ἣν ἀκολουθοῦμεν καὶ ἣν ὑποκρινόμενοι καταδικάζετε καὶ οἰκείρετε. Φρονεῖτε ὅτι εὐχαρίστως ἀνεθοκαταβαίνομεν τὰς κλίμακας τῶν ὑπουργείων, ὅτι ἀνευρηθῆσθε ἐκλιπαροῦμεν ὑπὲρ ἡμῶν παρὰ τῶν ὑπουργῶν πολλὰς τὰς ἀδύνατα, συνεχῶς τὰ παράνομα, καὶ ὅτι οὐχὶ μετ' ἀνδρίας βαίνομεν τὴν ἀχαρὶν ὁδὸν εἰς ἣν φερόμεθα παρ' ἡμῶν προσωποῦμενοι; Ταῦτα καὶ ἄλλα ὅμοια τούτοις ἂν ἔλεγον πρὸς δικαιολόγησιν των οἱ ἡμέτεροι βουλευταῖς πρὸς ὄλους ἡμᾶς, ἴσως δὲν εἶχε τις πολλὰ νὰ τοῖς ἀντιτάξῃ. Προτιμῶντες ὅμως νὰ προσάπτωσιν οἱ μὲν εἰς τοὺς δὲ ὡς μνηστῆρ, πολιτείαν ἣν ἐπὶ μακρὸν οἱ ἴδιοι ἠκολούθησαν, καὶ ἣν αὐτοὶ θὰ ἀκολουθῶσιν, οὔτοι δὲ νὰ ἀποκρούωσιν ὡς ἀνυπόστατα γεγονότα μεμαρτυρημένα ἐμφανῶς, διττῶς ἐξαμαρτάνουσι· διότι διὰ διπλοῦ πέπλου καλύπτουσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ δυσχεραίνουσιν οὕτω τὴν καταπολέμησιν τῆς πλάνης.

Σήμερον παρὰ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ὀφείλο-

μεν νὰ εἰπώμεν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν μεγάλας τινὰς ἀληθείας ἀπὸ τῶν δωμάτων καὶ νὰ τὰς ἐπαναλάβωμεν μυριάκις ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον. Ἡ Ἑλλάς εὐρίσκειται ἤδη εἰς τὴν ἀφετηρίαν νέου σταδίου, ὃ ἦνοιξε πρὸ αὐτῆς ἡ μακροθυμία τῆς Εὐρώπης· κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην τείνει τοὺς κατεσκληρότας αὐτῆς βραχίονας ἵνα περιπτουθῇ δυστυχῆ τέκνα, ἵνα ἐπουλώσῃ τὰς αἱματώσας πληγὰς των, νὰ τὰ περιλθάσῃ ἐν τῇ εὐνομίᾳ καὶ τῇ προόδῳ· ὀφείλει λοιπὸν νὰ ἔλθῃ ἐγκαίρως εἰς ἐπίγνωσιν τῶν νέων τούτων καθηκόντων τῆς, ἵνα μὴ διαφύσῃ τὰς ἐλπίδας τοῦ κόσμου, ἵνα μὴ κάμῃ τοὺς πρὸς αὐτὴν προσβλέποντας ἀδελφούς μας νὰ καταρασθῶσιν ἐν πικρίᾳ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπελευθερώσεώς των. Ἀποδύομενοι εἰς τὸ νέον τοῦτο στάδιον ὀφείλομεν ν' ἀρξώμεθα τοῦ ἀγῶνος ἐμολογούντες ἐν εἰλικρινείᾳ τὰ ἴδια ἡμῶν λάθη καὶ τὰ αἰτία ἅτινα ἤγαγον ἡμᾶς εἰς τὴν ἐνεστῶσαν ἀθλιότητα· συγκαλύπτοντες τὰς πληγὰς ἡμῶν καὶ δικαιολογούντες τὰ ἀδικαιολόγητα, προδίδομεν τὸ μέλλον τῆς πατρίδος καὶ παραδίδομεν αὐτὴν καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς τὴν ἀποκλήνσιν.

Τὰ κατωτέρω ἐπιστέλλει ἡμῖν πρὸς δημοσίους ἀξιότιμος συμπολίτης, πρὸ καιροῦ παρακολουθῶν τὰ ἡμέτερα πράγματα καὶ δυνάμενος, ὡς ἐκ τῆς πείρας καὶ τῆς νοημοσύνης του, ὀρθῶς νὰ κρίνῃ περὶ αὐτῶν:

Παρ' ἅπασιν ἴσως τῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἄλλαχού, ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ἐφημερίδων, ἡμειπισθῶν ἢ καὶ ἐπισθῶν καὶ μὴ, μέγας ἐγένετο, καὶ γίνεται λόγος, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς πολυκρούτου ἐτυμηγορίας τοῦ ἐν Βερολίνῳ τέως ἐπανασυγκληθέντος Ἀρείου Πάγου· ὑπὸ τῶν ἐξ μεγάλων τοῦ κόσμου δυνάμεων, περὶ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ καὶ μόνου ζητήματος συσχεψαμένου καὶ ἀποφασίσαντος· ὧν αἱ πλείοται φρονούσιν ὅτι, ἡ Εὐρώπη ὀφείλει νὰ βοηθήσῃ στρατιωτικῶς τὴν Ἑλλάδα ὅπως καταλάβῃ τὰς κατακυρωθείσας αὐτῇ Ἑλλήν. ἐπαρχίας, καὶ προσαρτήσῃ αὐτῇ ἅτε ἀνεξαρτήτου οὐσίας τούτης καταλαβείν διὰ πολέμου, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὑπὸ τῆς Τουρκίας· ἐνόπλου ἀντιστάσεως. Ἐνταῦθα δὲ γνωματεύουσιν ὅτι, μετὰ τὴν ὀριστικὴν ταύτην καὶ τελεσιδικίαν ἀπόφασιν, ἡ Ἑλλάς ὀφείλει αὐτὴ καὶ μόνη δι' ἰδίων δυνάμεων νὰ καταλάβῃ ταύτας· μ' ἄλλους λόγους, νὰ ἐκτεθῇ εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Τουρκίαν ἀνθισταμένην πρὸς τὴν κατάληψιν. Ἡμεῖς, ἂν καὶ οὔτε πολιτευταὶ ἐσμέν, οὔτε ἐξ ἐπαγγέλματος δημοσιογράφοι, λογικῶς κρίνοντες, ἢ μᾶλλον, ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς τὴν λογικὴν κρίνοντες, ἀποφαινόμεθα ἀδιστακτικῶς ὑπὲρ τῶν πρώτων· καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι:

Αἱ ἐξ μεγάλας δυνάμεις συνελοῦσαι, ὡς διατιπταί, ἵνα ἐρμηνεύσωσι καὶ διασαφίσωσι τὸ πρὸ δύο ἐτῶν ἀσάφες δῆθεν καὶ μὴ διακεκριμένον 24 ἄρθρον τοῦ 13 πρωτοκόλλου τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου, ὅπερ ἡ μία τῶν διαδίκων δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοήσῃ πῶς ἔχει ἐπιτακτικὸν χαρακτήρα, καὶ οὐχὶ συμβουλευτικόν, ἢ εὐχετικόν, πρὸς δὲ, καὶ κάπως ἀόριστον καὶ οὐχὶ διακεκριμένον, ὅσον ἀφορᾷ τὰ παραχωρηθῆσθαι μέρη ὑπὸ ταύτης πρὸς τὴν ἑτέραν, ἀποφασίζουσιν ὀριστικῶς καὶ τελεσιδικῶς ὅτι καὶ τὸ 13 πρωτόκολλον, καὶ τὸ 24 ἄρθρον, τοῦ πρὸ διετίας ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων συγκροτηθέντος Συνεδρίου, ἔχουσιν ἰσχύον ἀποφάσεως, καὶ οὐχὶ γνωμοδοτήσεως· καὶ ὅτι τὰ ὑπονοούμενα ἔρια μεταξὺ Καλαμᾶ καὶ Θυσάμδος εἰς τὰδε...

Ἐξεδόθη ὅθεν ἡ ἀπόφασις, καὶ ἐδημοσιεύθη, καὶ ἐπεδόθη τοῖς διαδίκαις· ἀλλ' ὁ τόπος τῆς ἐκτελέσεως δύναται τις εἶπειν, δὲν προσηρτήθη· ἀληθῶς δὲν προσηρτήθη· προσαρτηθήσεται ὅμως μετ' οὐ πολὺ ὀπόταν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς νομίμου προθεσμίας, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ὃ καταδικασθεὶς δὲν ἀποδεχθῇ ταύτην, καὶ ἀρνηθῇ νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τὸ κέλευσμα τῆς Εὐρώπης· τότε δὴ τότε, θὰ περιαρθῇ ὁ τόπος τῆς ἐκτελέσεως, καθὰ περὶ εἰς τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, ὀρίζων τὰ μέσα καὶ τὸν τρόπον, καὶ τοὺς ἐκτελεστὰς τῆς ἀποφάσεως, οἵτινες δώσωσι χεῖρα βοηθείας, ὅποταν νο-

μίμως ζητηθῶσιν. Τὸ ζήτημα, ὡς βλέπετε, ἐστὶν ἀκανθώδες· καὶ δεῖται χρόνου καὶ παρασκευῆς, μὴ ὡς ἀκανθῶδες νύξωσιν τοὺς ἐπιλαβομένους αὐτοῦ (ἂν δὲν ἀποξηρανθῶσι διὰ τοῦ χρόνου), καὶ προξενήσωσιν ἀμυχὰς ἢ ἔλκη. Ὁ ἀσθενὴς τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου, ὡς ἐκ θαύματος ζῆ εἰσέτι, καὶ περιέργον! 27 ἡδὴ ἔτη ἀπ' ἧς διεσαλπίσθη ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν πάσχων ἀνάτωρ, νὰ ζῆ εἰσέτι, εἴτε γαλβανίζομενος, εἴτε διὰ συνταγῶν!! Ἀλλὰ μὴ τάχα καὶ φθισικοί, κατὰ τοὺς Ἀσκληπιάδας, δὲν ζῶσι καὶ δέκα, καὶ εἴκοσι, καὶ ἐπέκεινα ἔτη; Ὁ ἀσθενὴς τοῦ Αὐτοκράτορος εἶναι καὶ ἰσχυρογνώμων, ὡς ἅπαντες οἱ πάσχοντες χρονίως, παραξενεύουσιν, ὡς κοινῶς λέγεται, ἀποστρέφεται σφόδρα τὴν ἐγγείρισιν, τὴν ἀποκοπὴν μέλους πρὸς σωτηρίαν τοῦ ὅλου· προτιμᾷ τὴν γάγγραιναν· δὲν ἐνθυμείσθε, πόσον πεισμόνως ἀντέστη πρὸ 3 ἐτῶν εἰς τὰς συμβουλάς των ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰατρῶν, ἕως οὗ, εἰς τῶν τολμηροτέρων δι' αἱματηρᾶς βίας τοῦ ἀπέκοψε σχεδὸν τὸν ἡμισυ βραχίονα τὸ δὲ ἄλλο ἡμισυ τῷ ἀφῆσε κρεμάμενον; ἕτερος δὲ, ἔμπειρος ἐπίσης ἀνατόμος ἔθετο ὑπὸ τὴν ἰατρικὴν αὐτοῦ ἐπαγρύπνησιν διὰ τῆς βίας τὸν ἕτερον πόδα, καὶ τρίτος τις λίαν ἀβρόφρων, μετ' ἄκρας λεπτότητος τοῦ ἐξήρθεσε ἕνα του δάκτυλον, χάριν τῆς εὐεξίας τοῦ λοιποῦ σώματος; πῶς λοιπὸν θέλετε ἦθ' εὐαγγελικὴν ἀπάθειαν ἀπὸ τὸν τοσαῦτα παύοντα, ἐντελλόμενον καὶ νῦν καὶ ἑτέραν ἀποκοπὴν τοῦ ἡμίσεως, τοῦ ἐτέρου βραχίονος; δυσκολωτάτη φαίνεται ἡμῖν ἡ συγκατάνευσίς του, καὶ διὰ τοῦτο οἱ χειρουργοὶ κατ' ἀνάγκην θὰ ἐξαντλήσωσιν ἅπαντα τὰ μέσα τῆς πειθοῦς, τῶν παρακελευσῶν διὰ παραπλησίων παραδειγμάτων, καθότιν δὲ τῶν ἀπειλῶν, καὶ ἐπὶ τέλους θὰ καταφύσωσιν εἰς τὴν διὰ τῆς βίας ἀποκοπὴν, ἣν λίαν ἀποστρέφονται φοβούμενοι Ἰετανον· δι' ὃ, ἀπαιτεῖται προπαρασκευῆ, μὴ, ἐν περιπτώσει θανάτου, γεννηθῆ χάρις, καὶ κικεῶν, μεταξὺ συγκληρονόμων, καὶ ἐπιτροπῶν κληρονομῶν ἢ ἰατρῶν, ὅπως θέλετε νὰ τοὺς ἐνομάσητε. Οὐδαμῶς δυνάμεθα νὰ παραδειγθῶμεν· λοιπὸν, τοσαύτην ἄλλοθεν προνοίαν ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου τούτου δικαστηρίου, τοῦ τί ποιητέον, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς Τουρκίας τοῦ παραδοῦναι τὰς ὀρισθείσας ὡς ἄνω χώρας τῇ Ἑλλάδι, ἀνεχώρησιν καταλαβεῖν ταύτας διὰ πολέμου. Βύχων καὶ εὐλογίαν ἐπιδαψιλεύσεως δὲν εἴχομεν ἀνάγκην, ἀλλὰ συνδρομῆς στρατιωτικῆς· καὶ τοῦτο ἐστὶν αὐταῖς γνωστότατον, καθόσον ἡ Ἑλλάς καὶ γεωγραφικῶς μικροσκοπικὴ, καὶ ἀραιῶς κατοικουμένη, δὲν δύναται ν' ἀντιπαραταχθῇ εἰς πόλεμον ἐπιθετικὸν μάλιστα κατὰ τῆς Τουρκίας ἀπειρῶς μεγαλητέρας, τὴν τε ἑκτασίῳ καὶ τὸν πληθυσμὸν, ἔστω καὶ πρόπαρασκευασμένη καὶ δυσαναλόγως τῶν πόρων τῆς ἐάν ἦτο. Πρὸς δὲ, καὶ ἂν ἐσκόπη, καὶ ἠδύνατο, θὰ ἐφαίνετο ἀπειθῆς, καὶ σκαιᾶ, πρὸς τὰς ἐπανειλημένας συμβουλάς τῆς Εὐρώπης· ὅτι διὰ τῆς διανοητικῆς ὑπεροχῆς, διὰ τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, καὶ τοῦ ἐμπορίου θὰ ἐπικρατήσωμεν τῆς ἀνατολῆς, οὐχὶ δὲ διὰ τῶν ὀπλων. Ἀλλὰς τε, ἂν ἡ Ἑλλάς ἦτον ἰσχυρὰ ἐν τοῖς ὀπλοις, δὲν εἶχε χρεῖαν τῶν εὐχῶν καὶ εὐλογίῶν τῆς Εὐρώπης, πρὸς ἀπολαύνην, καὶ προσαρτησῶν τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν αὐτῆς, ἀλλ' εἴτε ὡς ἐθνικότης, εἴτε ὡς κράτος ἠδύνατο νὰ ὑποθάσῃ ἐπανάστασιν ἐν ταῖς δούλαις Ἑλλήν. ἐπαρχίαις, καὶ ἂν ἐνεπλέκετο καὶ εἰς πόλεμον, καὶ ἐξήρθετο νικητρία, θὰ προσήρτα ταύτας αὐτῇ, καὶ ἡ Εὐρώπη θ' ἀνεγνώριζε τὰ τετελεσμένα, ὡς κατὰ τὴν τοῦ Βελγίου ἀνεξαρτησίαν, τῆς Ρουμανίας, τῆς Σερβίας, τοῦ Μαυροβουνίου, τῆς κατατετραμηνῆς καὶ Βουρβωνικῆς Ἰταλίας, ἐπιστέψασα μάλιστα ταῦτα καὶ διὰ συνδρομῆς ποικίλης παραλείπομεν ν' ἀναφέρωμεν καὶ αὐτὴν τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν μας, μόλις πέντε ἔτη μετὰ τὴν ἱεράν, ἢ σιδηρὰν ἐκείνην πενταπλῆν συμμαχίαν, τὴν ὅποιαν ὄχι μόνον δὲν διενοήθησαν, ἢ τούλαχιστον δὲν ἐτόλμησαν ἀναφανδὸν νὰ κατασβύσωσι μ' ὄλον τὸν πολιτικὸν ζῶπον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· ἀλλ' ἐπὶ τέλους, συνέδραμον καὶ διὰ τῶν ὀπλων, διὰ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Μιζῶνος· δὲν ἀναφῆρομεν τὴν Ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου, ἣν δύναται τις ν' ἀποκαλέσῃ ἐσύμπτωσιν, ἢ Σφάλμα. Μίαν καὶ

μόνην επανάστασιν κατά τὸν παρόντα αἰῶνα ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐνθυμούμεθα κατασταλείσαν, διὰ τῆς γειτονικῆς συνδρομῆς τῆς Ῥωσσίας κατὰ τῶν Οὐγγύρων, κλονισάντων τὸν θρόνον τῶν Ἀψβούργων κατὰ τὸ 1849, καὶ τοῦτο, μᾶλλον διὰ τὸ ἴδιον τῆς Ῥωσσίας συμφέρον, ἀπειλουμένης ὑπὸ τοῦ Διπλοκρατικοῦ, ἢ κοινοκτημονικοῦ φάσματος. Ὅθεν, οὔτε ἡ Εὐρώπη συνήλθε τοσοῦτον πομποδῶς, χάριν Πλατωνικοῦ ἔρωτος, ἐκ δευτέρου ἐν Βερολίῳ, πρὸς ἀπλὴν διερμηνεύσιν τοῦ ἐλληνοτουρκικοῦ ζητήματος· οὔτε ἐπὶ τοσοῦτον ἀγνοίας τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἑλλάδος δυνάμεων κατείχετο, ὥστε νὰ ἡγνοίῃ τὸν ὄλεθρον, τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς ἐπιδικασθείας χώρας, ἀνευ τῆς συνδρομῆς αὐτῆς, οὔτε ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὑπόληψις τοῦ ἀνωτάτου τούτου δικαστηρίου τοῦ κόσμου, καὶ τῶν εἰσρηγμένων ἰδία αὐτοῦ, ἐπιτρέπει ν' ἀφίσῃσιν ἀνεκτέλεστον τὴν ἀπόφασίν των, ἢν τοσοῦτον παταγωδῶς προανήγγειλον, δι' ἣν καὶ μόνην συνήλθον, καὶ ἣν, ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένη διετυμπάνισαν.

Π. Π. Π.

Ἀνάγκη δευτέρου Γυμνασίου.

Ὁ ἐπισκεφθεὶς τὰς ἐφετεινὰς ἐξετάσεις τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτηρίων, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἠδυνήθη βεβαίως νὰ σχηματίσῃ ἀσφαλῆ ἰδέαν περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδύσεως. Καὶ ἡ μὲν κατωτέρα ἐκπαιδευσις δυνάται νὰ εἴπῃ ὅτι πληρέστατα ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν κοινὴν προσδοκίαν, διότι κατὰ τὴν δοκιμασίαν τῶν ἐξετάσεων, ἐξ ἧς δέδοται νὰ κρίνωμεν, οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων καὶ τῶν δημοσίων, καθὼς καὶ τῶν ἰδιοσυντηρητῶν ἀνεδείχθησαν καλῶς κατηχημένοι εἰς ἅπαντα τὰ διδασκόμενα αὐτοῖς μαθήματα, καὶ ἐτοιμῶς ἀπαντῶντες εἰς τὰς γενομένας αὐτοῖς ἐξετάσεις. Ἀτυχῶς ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοῦς τοῦ γυμνασίου, παρὰ τῶν ὁποίων ἤξιον τις πλεονεκτήσι γνώσει καὶ μεγαλειτέραν ἐπίδοσιν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ μαθήματα. Δὲν λέγομεν ἰσως ὑπερβολὴν, ἐὰν παραβάλωμεν τοὺς τῆς γ' σχολιακῆς τάξεως μαθητὰς, ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν καὶ τεχνολογίαν ἰδίως, πρὸς τοὺς τῆς γ' τοῦ γυμνασίου, καὶ πάλιν ἐκ τῆς παραβολῆς ταύτης, οἱ τελευταῖοι δὲν θὰ ὑπερέχων. Ἐντεῦθεν γεννᾶται ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ἐκπαιδύσει τοῦ γυμνασίου, οἱ μαθηταὶ ἀντὶ νὰ πολλαπλασιάζωσι τὰς γνώσεις των καὶ γίνωνται ἐντιθέστεροι, ἀποβάλλουσι καὶ τὰ ἤδη ἐκ τοῦ σχολείου μεμνημένα, κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦλάχιστον.

Πόθεν ἡ αἰτία τοῦ δυσκρέστου τούτου φαινομένου; Δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἐπιρρίψωμεν τὴν εὐθύνην τῆς οὐχὶ εὐχαρίστου ταύτης καταστάσεως εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ἀνωτέρου τούτου ἰδρύματος, καθόσον ἅπαντες εὐτυχῶς οἱ καθηγηταὶ τοῦ ἡμετέρου γυμνασίου διακρίνονται ἐπὶ παιδείᾳ καὶ τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος, ὃ δὲ Γυμνασιάρχης ἐκτὸς τῶν πλεονεκτημάτων τούτων, κέκτηται πολυχρόνιον πείραν ἐν τῇ διοικήσει τῶν τοῦ γυμνασίου, ὅπερ σπουδαῖον ἐστὶ προσὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐπίσης εἰς ἅπαντας τοὺς κυρίους καθηγητὰς ἀναγνωρίζομεν τὴν δικαίαν φιλοτιμίαν τοῦ νὰ ἀπαδείξωσι καρποφόρον τὴν διδασκαλίαν των.

Αἱ καλὰ δὲ αὐταὶ προθέσεις ναυγοῦσιν ἀπέναντι τοῦ μεγάλου τῶν μαθητῶν ἀριθμοῦ. Εἰς τοῦτο τοῦλάχιστον ἡμεῖς ἀποδίδομεν τὴν μὴ ἀρκούσαν ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν ἐν γένει τοῦ ἡμετέρου γυμνασίου. Εἰς τὰς πλείους αὐτοῦ τάξεις ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τοὺς ἑκατὸν μαθητὰς, ὥστε μόλις τρεῖς μόνον παρ' ἑτοῦς ὁ μαθητὴς προσδοκᾷ νὰ ἐξετασθῇ παρὰ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ. Τοιαύτη προσδοκία καὶ διὰ τὸν ἐπιμελέστερον μαθητὴν εἶναι πειρασμὸς δυσπολέμητος, τοῦ νὰ ἀμελήσῃ τῶν σπουδῶν του, οἱ δὲ ἐπιμελεῖ φύσει μαθηταὶ εἶναι πάντα οἱ σπανιότεροι. Ἰδίως αἱ κατώτεραι τάξεις τοῦ γυμνασίου, ἢ πρώτη καὶ δευτέρα, εἰσὶν αἱ μᾶλλον τῶν ἄλλων πολυπληθεῖς, καὶ

κατὰ συνέπειαν εἶναι ἀραιότερα ἢ εὐκαιρία τῆς καθ' ἑκάστην ἐξετάσεως τῶν μαθητῶν ἐν τῇ παραδοσί. Ἰδιὸν λοιπὸν τὸ αἶτιον τῆς ὀπισθοδρομήσεως τῆς ἐκπαιδύσεως παρὰ τῷ ἡμετέρῳ γυμνασίῳ, παρ' ὃ καθίσταται ἀνεταρκτης ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἐκπαιδευσις ἐνεκα τοῦ ὑπερβάλλοντος ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν, καὶ τῆς ἀνεπαρκείας ἀφ' ἑτέρου τῶν καθηγητῶν. Τὸ κακὸν τοῦτο οὐ μόνον δὲν εἶναι ἐλπίς νὰ ἐλαττωθῇ, ἀλλὰ καὶ θὰ προβαίη ὀλον ἐν αὐξάνον, μετὰ τὴν κατάργησιν μάλιστα καὶ τοῦ ἐν Αἰγίῳ γυμνασίου. Μόνον διὰ τῆς συστάσεως δευτέρου παρ' ἡμῖν γυμνασίου δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἡ δεύουσα θεραπεία, διαιρουμένων τῶν μαθητῶν, καὶ γενομένης τῆς διδασκαλίας τελεσφόρου, ἥτις ὡς νῦν ἔχει, παρέχει μόνον τὸν τίτλον γυμνασιακῆς ἐκπαιδύσεως καὶ ἀποφοιτήσεως ἔτι, ἀλλ' ἐκπαιδύσεως ἀτελοῦς, καὶ ἀτελεστερας ἀποφοιτήσεως, οὐδόλω δὲ ἐκπληροῖ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐκπαιδύσῃ δεόντως τὴν νεολαίαν, πρὸς τὴν αὐτῇ τὰ ἐφόδια ἀληθοῦς παιδείας ἐν τῷ βίῳ. Διὰ παντὸς τρόπου λοιπὸν πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν πάντες καὶ ἰδία οἱ ἐκ καθήκοντος ὀφείλοντες νὰ μεριμνῶσι περὶ τῶν κοινῶν, περὶ συστάσεως καὶ δευτέρου γυμνασίου, ἢ τοῦλάχιστον, ἂν τοῦτο καθίσταται δύσκολον, ἐνεκα λόγων οἰκονομικῶν, νὰ ζητηθῇ ἢ εἰς πλείστα τμήματα διαίρεσις τῶν ὑποδεεστερῶν τάξεων τοῦ γυμνασίου (Α' καὶ Β'), καὶ ἡ προσθήκη ἀναλόγων καθηγητῶν, ὅπως ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν διδασκαλίαν μᾶλλον ἀνάιτως.

Μ. Χ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Προχθὲς Τετάρτην διήλθε διὰ τῆς πόλεως ἡμῶν ὁ κ. Βράϊλας προερχόμενος ἐκ Κερκύρας καὶ διευθυνόμενος εἰς Ἀθήνας. Εἰς τὸν κ. Βράϊλαν οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν ἐπεθύμουν νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν εὐγνωμοσύνην των ἀνθ' ὅσων ἐμόχθησεν ὑπὲρ τῆς αἰσίας λύσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ζητήματος, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδεμίαν ὑπῆρχεν ἐνταῦθα προειδοποίησις περὶ τῆς ἐλευσῶς του· οὐχ' ἦττον οἱ ὀλίγοι συμπόλιται ἡμῶν οἱ ἐντυχόντες αὐτὸν ἐν τῷ περὶ τὸ μετ' ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ προσεβλεπῶν εἰς τὸν σεβαστὸν γέροντα καὶ τὸν πολυτίμον πολίτην.

— Κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα, ἡ διακοίνωσις τῆς Πύλης διακηρύττει ὅτι τῇ εἶναι ἀδύνατον νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν Ἰωαννίνων, Πρεβέζης, Δαρίσης καὶ Μετσόβου, εἶναι δ' ἔτοιμος νὰ κάμῃ ἄλλας παραχωρήσεις πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Βυρίας.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἄγνωστοὶ εἰσελθόντες δι' ἀντίκλειδος εἰς τὸ ἐνταῦθα δωμάτιον τοῦ περιφερομένου ἐμπόρου Β. Παυλάτου καὶ διαβρήξαντες τὸ κιβώτιόν του ἀφῆρσαν περὶ τὰ 300 φρ. εἰς τραπεζογραμμάτια καὶ ἀργυρὰ νομίσματα· ἑτέρας δὲ δρ. 200 εἰς χαλκὸν ἀφῆρσαν ἀνεπάφους. Οἱ κλέπται μ' ὄλον ὅτι, ὡς λέγει ἡ Ἀστυνομία, ἐζητήθησαν συντόμως δὲν ἀνεκαλύφθησαν.

— Κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Διμ. Κοιτογεωργόπουλος ἢ Καραμάνος ἐκ τοῦ χωρίου Πλατομανδύλας τοῦ δήμου ἡμῶν ἐντυχῶν κατὰ τὴν ἐν τῇ θέσει Παλαιόφυργος στασιδαμπίλω του τὸν ποιμένα τοῦ Γεωργίου Κατσούκα, ὀνόματι Παῦλον, βόσκοντα ἐν αὐτῇ τὰ ζῶα του καὶ θελήσας νὰ προστατεύσῃ τὴν περιουσίαν του ἐτραυματίσθη παρὰ τοῦτου διὰ πιστολίου κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν παρεάν. Ὁ δυστυχὴς παθὼν εἶναι πατὴρ πέντε τέκνων καὶ ὡς μανθάνομεν οὐδεμίαν ἐλπίσιν σωτηρίας ὑπάρχει δι' αὐτόν. Ὁ τραυματίας ἐγένετο ἄφαντος. Ἀπὸ τίνος χρόνου τοσοῦτον ἐθρασύνθησαν οἱ ποιμένες παρ' ἡμῖν, ὥστε μετ' ἀνηκούστου θρασύτητος καὶ μὲ τὸ πιστόλιον εἰς τὴν χεῖρα διεκδικοῦσι τὸ δικαίωμα τοῦ βίσκεν τὰ ἴδια κτήνη ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων κτημάτων. Συνιστάμεν εἰς τοὺς κτηματίας, ὅσαςκι συναντῶσιν εἰς τὰς ἰδιοκτησίας των τοὺς κυρίους αὐτοῦ, ἐὰν θέλωσι νὰ ἐπιστρέψωσιν οἴκοι, οὐ μόνον οὐδεμίαν παρατήρησιν νὰ κάμνωσιν, ἀλλὰ νὰ χαιρετῶσιν ὅσον οἶόν τε ταπεινῶς καὶ ν' ἀπέρχωνται τὸ ταχὺ-

ταρον. Ὁ δυστυχὴς αὐτὸς Καραμάνος πρὸ τριῶν μῶν εἶχε πυροβοληθῆ ὑπὸ ἄλλου τινὸς ποιμένος Λυκ. Θεοδώρου, θελήσας νὰ παρεμποδίσῃ τὴν βοσκὴν τῶν ζῶων ἐν τοῖς κατὰ τὴν θέσιν ἀ' Ριγανόκκιμον, κτήμασιν ὧν ἦτο ὁ φύλαξ. Ἐκτοτε κατ' ἐγγύειε τὴν πρᾶξιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα, ἀλλ' οὐδὲν ἐνηργήθη. Εἶναι ἄπορον ἂν ἤδη τὸν ἐφόνευσαν διὰ παρομοίαν αἰτίαν;

— Λίαν χαρακτηριστικὸν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐνταῦθα εἶναι τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐκλεψαν καὶ τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὸν κ. Δήμαρχον ἡμῶν. Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν οἰκίων ἀφῆρθησαν ὀλίγα ἀργυρὰ κοχλιάρια, παρὰ τῆς τοῦ κ. Νομάρχου δὲ καὶ δύο ἀργυρὰ ποτήρια. Οἱ κλέπται δὲν ἀνεκαλύφθησαν. Ἄν ἀνακαλυφθῶσι θὰ ἰδωμεν τίνες εἰσὶν οὔτοι οἵτινες σὺν τῇ κλοπῇ, ἠθέλησαν νὰ σαρκάσωσι καὶ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, κλέπτοντες τὸν κ. Δήμαρχον καὶ τὸν κ. Νομάρχην.

— Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς δύο ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, οἱ Κυριακάς Ἀθανασίου καὶ Γεώργ. Μπρατσακανόπουλος συναντήσαντες κατὰ τὴν ἀρκτικὴν πλευρὰν τῆς πόλεως τὸν Διμ. Καραμπέτζον καὶ ἄλλους ὀρθοῦντας, τοὺς προέτρεψαν εἰς ἡσύχιαν· ὁ Καραμπέτζος μὴ ἀνεχθεὶς τὴν παρατήρησιν ἐπυροβόλησε κατ' αὐτῶν διὰ πιστόλιον, ἀλλ' εὐτυχῶς μόνον ἡ πυρίτις εὔρε κατὰ τὸ πρόσωπον τὸν κλητῆρα Ἀθανασίου· συλληφθεὶς ὁ πυροβολητὴς ἀπήγετο ὑπὸ τῶν κλητῆρων ὁπότεν οἱ σύντροφοὶ του Διμ. Γεωργόπουλος, Παναγ. Μώρου, καὶ Ἀλκιβιάδης Γιαβίτσος ἐπιτεθέντες διὰ μαχαίρων καὶ λίθων κατὰ τῶν κλητῆρων, ἠλευθέρωσαν τὸν ἀπαγόμενον ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν κεφαλὴν τὸν ἕτερον τῶν κλητῆρων Γ. Μπρατσακανόπουλον.

— Ὁ συνάδελφος ἠφάνος ἀναγράφει καὶ τὸ ἑξῆς: Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς ἐλαιωπόλιν Σπ. Καλούζης ὀνόματι, εἰρῶν τὸν ἀδελφόν του χαρτοπαίζοντα ἐν τῷ κατὰ τὴν θέσιν Μερκάτο καφενεῖῳ τοῦ Τζανέα καὶ τομήσας νὰ ἐπιπλήξῃ αὐτὸν, ἐραβδίσθη καὶ καπέτωσθη ὑπὸ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ καφενεῖου καὶ τινῶν ἄλλων ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τῆς ἀκωλύτου λειτουργίας τοῦ κατασκήματος τούτου· παρόντες δὲ τινες, ὡς ἠκούσαμεν, ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἐθεώρησαν ἀπαράτως τὰ γενομένα.

— Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι οἱ ἐνταῦθα ἐμποροῦν ἄλλοι ἐπιθυμοῦντες νὰ διδασθῶσι τὰ μαθήματα ἐκεῖνα ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὸ ἐπεδότησαν, καὶ νὰ προσκτήσωσι τὰς ἀναποφεύκτους γνώσεις εἰς πάντα ἄνθρωπον, ἵνα ἐπιτελῇ τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς ὁμοίους τοῦ καθήκοντα, συνέστησαν ἐνταῦθα ἐμπορικὴν σχολὴν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πρόδος» ἢν δι' ἀγίασμου ἐγκαινίωσαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν καὶ εἰς ἣν ἐνεγράφησαν ἤδη πολλοὶ νέοι ὀργῶντες εἰς μάθησιν καὶ πρόδον. Ὁ κ. Γ. Παναγόπουλος, ἐργάτης ἀκούρατος παντὸς ἀγαθοῦ σκοποῦ, κληθεὶς ἀνέλαθεν οὐ μόνον νὰ διδάξῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν Διεύθυνσιν τῆς σχολῆς, δι' ὅραίου δὲ λόγου ἐξῆρε τὴν χρησιμότητα τῆς σχολῆς κατὰ τὴν τελετὴν τῆς συστάσεως τῆς. Καὶ ἄλλοι τινες τῶν παρ' ἡμῖν λογίων ἀσμένως ἀνεδέχθησαν νὰ διδάξωσιν ἐν τῇ σχολῇ σάββατον ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς ὁποίας εὐλοκρῶς ἐσχόμεθα τὴν ἐπίδοσιν τῆς σχολῆς ταύτης ἐγγυῶνται ἢ φιλομάθεια τῶν μαθητῶν, ἢ προθυμία τῶν διδασκάλων, ἢ ἀρωγὴ τῆς ἐμπορικῆς ἐν γένει τάξεως, καὶ ὁ ζῆλος τῆς ἐφορευούσης ἐπιτροπῆς; ἥτις συνίσταται ἐκ τῶν ἀξιοτίμων ἐμπόρων κ.κ. Ἄνδ. Πονήρη, Λουκᾶ Αἰάλιου, Ν. Πάνου, Ἐπ. Πετραλιᾶ καὶ Δ. Κλαυδιανοῦ. Περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς σχολῆς ταύτης, ἥτις πρέπει νὰ ἐφευχθῇ τὸ ἐνδιαφέρον παντὸς φίλου τῆς πρόδου, περὶ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν διδασκάλων, προσεχῶς πλεονεκτήσει.

— Ἀξιοτίμος φίλος ἐπιστέλλει ἡμῖν ὅτι ἀδίκως κατηγορεῖται ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐνταῦθα Βιρηνοδικείου τῆς Νοτείου Πλευρᾶς κ. Λουκᾶ Θεοχαρόπουλος, διὰ τίνος τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων, διότι ἔ ὑπᾶλληλος οὗτος καὶ χρηστικὸς

νός είναι και τὰ μαθήματα τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου διήκουσε και τὴν ὑπηρεσίαν του ἐκτελεῖ μετὰ ζήλου και προθυμίας.

— Εὐχαριστοῦμεν τῷ κ. Μπουκλάκῳ δημοσιεύσαντι ἐν τῷ τελευταίῳ τοῦ «Φοίνικος» φύλλῳ τὸ πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, ὑπ' ἀριθ. 1042 ἔγγραφόν του, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἔγραψεν ὁ «Φορολογούμενος» ὅτι ὁ Ἀστυνόμος ἀπελύθη δι' ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀνωτέραν διοικητικὴν ἀρχήν. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἔγγραφου τούτου και ὁ ἀπλούστερος τῶν ἀνθρώπων ἐννοεῖ ὅτι ὁ κ. Νομάρχης ἤθελε παραβῆ τὸ καθήκον του ἂν δὲν προέτεινε τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἀστυνόμου, ποιουμένου χρῆσιν ἐκφράσεων ὧν ἡ μετριωτέρα ἐστὶν ἡ ἐπομένῃ: Ὁ κ. Ἀστυνόμος παραπονούμενος γράφει πρὸς τὸν κ. Νομάρχην σὺν τοῖς ἄλλοις, «τὰς διατάξεις ταύτας ἀπεράσιμα νὰ ἐφαρμοσῶ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, ἀλλ' εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐποίων ἀπαντῶ συστηματικὴν ἀντίδρασιν παρὰ τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἀδιαφορίαν δὲ ἐκ μέρους ἄλλων οἵτινες ἐσυνήθησαν εἰς τὰ κακὰ προηγούμενα, και τὴν ἀρνήσιν πάσης ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους ἐκείνων οἵτινες ἔδει νὰ μὴ χορηγήσωσιν αὐτήν.» Ὁ κ. Μπουκλάκος δημοσιεύων οἴκοθεν τὸ ἔγγραφον τούτο, ἔδειξεν ὅτι ἐπέσθη ὡς τέλος ὅτι συμφέρει αὐτῷ νὰ πιστευθῆ ὁ παρ' ἡμῶν ἐκτεθεὶς τῆς ἀπολύσεως του λόγος, ἢ ἄλλοις τις.

— Ὁ κ. Μπουκλάκος ἀπολογούμενος ἐν τῷ τελευταίῳ τοῦ «Φοίνικος» φύλλῳ κατὰ τῆς ἀδίκου ἀπολύσεώς του, ἐκτὸς ὧν ὑβρεῶν γράφει καθ' ἡμῶν ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν «εἰς Πατράδας» διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἀποδίδει τῷ κ. Νομάρχῃ τὰ ἐπόμενα, περὶ ὧν βεβαίως οὗτος χάριν τῆς αξιοπρεπείας τῆς ἀρχῆς, ἢ ἐκπροσωπεῖ ἐνταῦθα, ἐπέδοτο πρὸς τοὺς ἀρμοδίους ἔγκλησιν: «Ὅτι ὁ Νομάρχης παρεγνώρισε τὸν προορισμὸν και τὴν ἀποστολὴν του και ἐκτὸς τοῦ νόμου ἐνεργήσας ἔδωκε τὴν ἀδειαν εἰς βαρυντικούς καταδίκους νὰ ἀναπνέωσι τὸν καθαρὸν ἀέρα. Ὅτι ὁ κ. Νομάρχης ἀντεστρατεύθη εἰς ὅλα τὰ σωστικὰ μέτρα τοῦ κ. Ἀστυνόμου, και ὅτι ἀρ' ἡς ἀνάλαβε τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά του ἔδωκε τὰ ἀγία τοῖς κισί (ὁ Νομάρχης δηλονότι) και τὰ ἐγκλήματα ἐπολλαπλασιάσθησαν» και τέλος ὁ κ. Μπουκλάκος ἐντρέπεται διὰ λογαριασμὸν του και τὸν οἰκτεῖρει εἰλικρινῶς. Καὶ ἡμῶν, τῇ ἀληθείᾳ, ἐρχεται ἐπιθυμία νὰ οἰκτεῖρωμεν μετὰ τοῦ κ. Μπουκλάκου διοίκησιν ἀνάλητον ἀπέναντι τοιούτων κατηγοριῶν, ἐκφερομένων δημοσίᾳ ὑπὸ πρῶν ὑπαλλήλου.

— Τὸ ἐκ 55 περίπου χιλιάδων δραχμῶν κατὰ τὴν μόλις χθὲς περαιωθείσαν παράδοσιν τοῦ ταμείου Πατρῶν εὐρεθὲν ἔλλειμμα, διέψευσε τὰς πεποιθήσεις ἐκείνων οἵτινες ἀπέδωκαν τὴν παῦσιν τοῦ κ. Γ. Τσακίρη εἰς λόγους κομματικούς. Τοσοῦτον ἔλλειμα ἀποδεικνύει ὅχι ὑπάλληλον συνειτὸν και τοῦ καθήκοντος. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἀπέναντι τῶν 55 χιλιάδων δραχμῶν προσήγαγε δημοτικὰ ἐντάλματα 27 χιλ. δραχμῶν, πλὴν ταῦτα δὲν τὰ ἐθεώρησε δικαίως ὁ διάδοχός του νόμιμα και τούτου ἕνεκεν τὸν κατελόγισε μὲ τὸ ποσὸν αὐτό, τοῦτ' αὐτὸ πιστεύομεν ὅτι θέλει πράξει και τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως παραδειγματισθῆ ἕκαστος ὑπάλληλος εἰς ἐνεργίᾳ ἐντὸς τῆς σφαιρας τῶν καθήκοντων του, διότι τὰ δημοτικὰ ἐντάλματα δὲν εἶναι ὑπόχρεον τὸ δημόσιον νὰ ἐξαργυρώη και εὐνόητος εἶναι ὁ λόγος δι' ὃν ἐξαργυρώθησαν. Ἀπέναντι δὲ τοῦ ὑπολοίπου ἔλλειμματος κατέθεσε χθὲς περὶ τὰς 11 χιλ. δραχμῶν, ἀς ἀδικαιολογήτως και παρανόμως εἶχεν εἰς χεῖρας του ἀπὸ τῆς 28 Μαΐου ὅτε ἀπελύθη, ἧτοι ἐπὶ 10 ἡμέρας ἐκράτει ταῦτα. Τοῦτο εἶναι ἐνδεικτικὸν ὅτι τὸν δημόσιον πλοῦτον ἐθεώρει ἰδιωτικόν ὑπολείπεται δὲ νὰ κατατεθῆ και τὸ ἐκ χαρτοσήμου και γραμματοσήμου ἔλλειμμα ἐκ δραχ. 13 χιλ. περίπου. Τοιαύτη ἡ κατάστασις τῆς διαχειρίσεως τοῦ κ. Τσακίρη ὡς ταμίᾳ, οὔτινος ἡ παῦσις εἶχε κατασταθεῖ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου και κοινωνικὴ ἀνάγκη.

— Τὴν πρῶσῃ Δευτέρᾳ 7 τρέχοντος μηνός, δικάζεται ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Πλημμελειοδικείου ὁ

ἐκ Διόρης τῆς Ἡλείας καταγόμενος Γεώργιος Τσιχλιᾶς, γνωστός διὰ τὰς κακοπραγίας του ἀπᾶσῃ τῇ Ἡλείᾳ και Πατρῶν περιφερείᾳ, ἀνακόψας τὴν ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τετραετῇ εἰργμὸν ἀπόφασιν τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου. Ἐπειδὴ δὲ ἐμμέσως πληροφοροῦμεθα ὅτι μεγίστη φροντίς ὑπὲρ τῆς ἀθώσεως τούτου καταβάλλεται ὑπὸ τε τοῦ ἰδίου και τῶν χάριν πολιτικῶν ὑπερασπιζομένων αὐτὸν, ἐξαίτουμεθα παρὰ τῶν ἀρμοδίων τὴν δικαιοσύνην κατὰ τοῦ εἰρημένου κακοποιού. *

Φάσεις τοῦ δι' ἀερίου φωτισμοῦ τῆς πόλεως Πατρῶν διὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον.

Ἰούλιος	1—10	ἀρχὴ	8,30	τέλος	1.
»	11—20	»	8,10	»	1,40
»	21—31	»	8	»	1,50

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως τοῦ ἀερίουφωτος.)

Ἀριθ. 1,011.
Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α'.

Τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς Νοτίου πλευρᾶς Πατρῶν Συγκείμενον ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδικὴν Νικολ. Παπαδέλλον

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ του τὴν 11 Ἰουνίου 1880 παρουσίᾳ τοῦτε ὑπογραμματοῦς Πολ. Δ. Τζένου ἵνα δικάσῃ τὴν ἐξῆς ὑπόθεσιν μεταξὺ

Τοῦ ἐνάγοντος Γεωργίου Κοζάκου κατοικοῦ Πατρῶν παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του Δ. Δημοπούλου δικηγόρου και

Τῶν ἐναγομένων Βασιλείου Παπασταθοπούλου κατοικοῦ Πύργου και Γεωργίου Σακελλίου πρῶην κατοικοῦ Πύργου και ἡδὴ ἀγνώστου διαμονῆς ὡς μέλη τῆς διαλυθείσης ἐταιρίας «Παπασταθοπούλου Σακελλίου» ἀπόντων.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 1 Δεβρίου π. ε. πρὸς τὸ δικαστήριον ταῦτα κλήσεως, τοῦ ἡγήσατο, νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἐναγόμενοι ἀλληλεγγύως και διὰ προσωπικῆς τῶν κρατήσεως νὰ τῷ πληρώσωσι δραχ. 265 και 16 0/0 ἐντόκως, προερχομένας ἐκ κεφαλαίου και τόκων τοῦ ἀπὸ 4 Σεβρίου 1877 και ἐκ δραχ. 215 και 56 0/0 ἐμπορικοῦ γραμματίου ἐκδοθέντος εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ἐνάγοντος ὑπὸ τῆς διαλυθείσης ἐταιρίας «Παπασταθοπούλου και Σακελλίου», νὰ καταδικασθοῦν εἰς τὰ ἐξόδα και νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις.

Προκειμένης συζητήσεως

Ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐνάγοντος ἡγήσατο τὴν παραδοχὴν τῆς ἀπὸ 1ης Δεβρίου παρελ. ἔτους κλήσεώς του.

Σ κ ε φ θ ἔ ν

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 10 Δεβρίου ε. ε. ἐπιδοτηρίου τοῦ κλητήρος τῶν ἐν Ἡλείᾳ Πρωτοδικῶν Ν. Παναγούλη, ὁ ἐναγόμενος Βασιλείος Παπασταθοπούλου ἐκλήτευσθη προσηκόντως, ἐπίσης ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἑτέρου ἐπιδοτηρίου τοῦ κλητήρος τοῦ ἑτέρου τῶν ἐναγομένων Γεωργίου Σακελλίου ἀγνώστου οὔσης τῆς διαμονῆς του ἢ πρὸς αὐτὸν κλήσις τοῦ ἐνάγοντος ἐκοινοποιήθη πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἡλείᾳ Πρωτοδικῶν και κατεχωρήθη εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος ὁ «Φορολογούμενος», μὴ ἐμφανισθέντες δὲ σήμερον δικάσιμον, τῆς προκειμένης ὑπαθέσεως δικάζονται ἐρήμην και ἐπιδικάζονται αἱ αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος ὡς νόμιμοι.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὸν και τὰ ἀρθρ. 210 και ἐπόυ. τῆς Πολ. Δικονομίας,
Δικάζον ἐρήμην τῶν ἐναγομένων,
Δέχεται τὴν κλήσιν τοῦ ἐνάγοντος,
Ἐπορεύσθαι τοὺς ἐναγομένους και διὰ προσωπικῆς

αὐτῶν κρατήσεως και ἀλληλεγγύως νὰ πληρώσωσι τῷ ἐνάγοντι δραχμὰς διακοσίας ἐξήκοντα πέντε και 16/00 (265 και 56/00) ἐντόκως 12 τοῖς 0/0 ἑτησίως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως μέχρι ἐξοφλήσεως, ὡς και τὰ δικαστικὰ ἐξόδα και τέλη συνιστάμενα εἰς δραχμὰς δέκα ἐννέα (19).

Διατάσσει τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.

Ἀπεφασίσθη ἐγένετο και ἐδημοσιεύθη ἐν Πάτραις τῇ 11 Ἰουνίου 1880.

Ὁ Εἰρηνοδικὴς
Ν. Παπαδέλλος ὁ ὑπογραμματοῦς
Πολ. Δ. Τζένος.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεῖς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοῦς και πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς και ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Εἰρηνοδικίου και τοῦ Γραμματέως.

Ὁ Εἰρηνοδικὴς
Ν. Παπαδέλλος ὁ ὑπογραμματοῦς
Π. Δ. Τζένος.

Ὅτι ἀπόγραφον ἐκτελεστὸν ἀριθ. 530 ἀπογρ. Πάτραις αὐθήμερον

Ὁ ὑπογραμματοῦς
(Τ. Σ.) Π. Δ. Τζένος

Διὰ τὴν ἀντιγραφήν
Πάτραις αὐθήμερον

Ὁ ὑπογραμματοῦς
Π. Δ. Τζένος.

Παραγγέλλεται ὁ κλητῆρ νὰ κοινοποιήσῃ τὴν παρούσαν νομίμως εἰς τὸν Κύριον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις και Πύργῳ Πρωτοδικῶν δημοσιευομένην και διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ὁ «Φορολογούμενος» διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικον Γεώργιον Σακελλίου και ὅμοιον ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὸν συνεναγόμενον Β. Παπασταθοπούλου, ἐπιτασσομένους νὰ μᾶς πληρώσωσιν ἐμπροθέμως 1) τὸ διὰ τῆς παρούσης ἐπιδιμαζόμενον κεφάλαιον δραχμὰς 265 και 56/00 2) τοὺς τόκους αὐτῶν ἀπὸ τῆς κλήσεως (ἀ. Δεβρίου π. ε.) μέχρι σήμερον δραχ. 17 3) τὰ τῆς παρούσης δικαστικὰ ἐξόδα δραχ. 19 4) διὰ τὸ ἀπόγραφον ἀντίγραφο ἐπιταγὰς και ἐπιδόσεις και ἀντίτιμον τῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι καταχωρήσεως δραχ. πενήτηκοντα (50) ἐν ὅλῳ δραχμὰς τριακοσίας πενήτηκοντα μίαν και 56/00 (351 και 56/00) και ταῦτα ἐντόκως ἀπὸ σήμερον.

Ἐν Πάτραις τῇ 22 Ἰουνίου 1880.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος τοῦ Γ. Κοζάκου
Α. Σ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Διδασκάλισσα, φέρουσα πτυχίον τοῦ Ἀρσάκειου, ζητεῖ παραδόσεις Ἑλληνικῶν ἢ Γαλλικῶν μαθημάτων. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τοῦ «Φορολογούμενου.»

Ζητεῖται πριονᾶς ἔχων χρηματίζει εἰς ἐργοστάσιον ξυλοκοπτικῆς, ὅστις νὰ δύναται ἀνευ βοηθοῦ, νὰ διευθύνῃ καταρράκτην διὰ μαδέρια και γ' ἀκονίζῃ μόνος τὰ πριόνια.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐν Πειραιεὶ Κυρίῳ Ἀ. Ροτσίδ. (γ)

Ὁ ἐκδότης: Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.